

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820204113
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3820204113.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobkyne: Z.. S. H., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom J. U., občan SR proti žalovaným: 1/ H. R., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, Q., občan SR, 2/ P. R., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/X, U., občan SR, o náhradu škody na majetku 5.000 000,- eur a o náhradu škody na zdraví 5.000 000,- eur takto

rozhodol:

- I. Žaloba o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví v celkovej sume 10. 000 000,- eur sa z a m i e t a.
II. Žalovaným 1/ a 2/ sa voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.
III. Žalovaným 1/ a 2/ sa poplatková povinnosť zo žaloby o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví n e u k l a d á.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 24.09.2020, podanou dňa 25.09.2020 na Okresný súd Prievidza domáha náhrady škody na majetku a na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkovej a nemajetkovej ujmy a škody, následkov finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s demoláciou a zničením majetku a domova žalobcu s príslušenstvom. V petite žalobného návrhu navrhla súdu, aby určil, aby žalovaní 1/ a 2/ uhradili na účet žalobkyne sumu 5.000 000,- Eur ako symbolickú náhradu nepatrnej časti poškodení a následkov, ktoré žalobcovi spôsobili demoláciou a zničením majetku, domova, vzťahov a sveta žalobcu počas celej doby ich pôsobenia v živote a prostredí žalobkyne, ich prípravou, realizáciou a pokračovaním. Návrh odôvodnila tým, že dňa 23.07.2017 ju žalovaní 1/ a 2/ brutálne prepadli vo vlastnom byte, fyzicky ju napadli, zlomili jej ruku a brutálne jej zdemolovali obydlie. Potom násilne bez jej súhlasu všetky jej veci odviezli na neznáme miesto. Žalovaný 1/ bol následne odsúdený súdom za ťažké ublíženie na zdraví. Žalovaní 1/ a 2/ svojim konaním spôsobili žalobkyni ublíženie na zdraví s trvalými následkami. Zároveň tým sťažili jej spoločenské uplatnenie, ušlému príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie vyhladky na zárobok, z ktorého vyplývajúce dôchodkové zabezpečenie, ohrozili ju priamo na existencii a živote, spôsobili jej bolesť a utrpenie, niekoľko mesiacov práceneschopnosti, rehabilitácie a výpadok zo života a pracovného procesu. Spôsobili jej ujmy, škody a následky majetkové a nemajetkové, finančné a nefinančné a vykonali na nej násilné trestné činy a to postupne viacero a tiež hneď naraz viacero. Toto konali plánovite, úkladne a po mnohoročnej príprave na akt eskalácie násilia na jej osobe vo všetkých oblastiach života vo fyzickej, duševnej, emočnej, sociálnej, materiálnej, finančnej rovine v čase minulom, súčasnom a budúcom. Predmetom žaloby je podľa žalobkyne návrh na náhradu za škody a ujmy na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku, na dôchodku, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru, odškodné a kompenzácie s príslušenstvom a to kompletne a vcelku bez ohľadu na to ako sa nazývajú, na tele,

psychike, na majetku, na peniazoch, na vzťahoch a zabezpečení budúcnosti a to všetko v súvislosti s demoláciou a zničením majetku, domova, vzťahov a sveta žalobcu s príslušenstvom.

V tej istý deň podala na Okresný súd Prievidza voči tým istým žalovaným 1/ a 2/ tiež podanie ako žalobný návrh na náhradu za škody na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom, ktoré podanie bolo súčasťou žaloby zapísanej na okresnom súde pod sp. zn. 18C/25/2020. Aj v petite tohto žalobného návrhu žalobkyňa navrhla súdu, aby určil, aby žalovaní 1/ a 2/ uhradili na účet žalobkyne sumu 5.000 000,- Eur ako symbolickú náhradu nepatrnej časti poškodení a následkov, ktoré žalobcovi spôsobili ťažkým ublížením na zdraví, jeho prípravou, realizáciou a pokračovaním. Aj tento návrh žalobkyňa odôvodnila identickými skutkovými tvrdeniami ako v prvom navrhovanom petite t.j., že dňa 23.07.2017 ju žalovaní 1/ a 2/ brutálne prepadli vo vlastnom byte, fyzicky ju napadli, zlomili jej ruku a brutálne jej zdemolovali obydlie. Potom násilne bez jej súhlasu všetky jej veci odviezli na neznáme miesto. Žalovaný 1/ bol následne odsúdený súdom za ťažké ublíženie na zdraví. Žalovaní 1/ a 2/ svojim konaním spôsobili žalobkyňu ublíženie na zdraví s trvalými následkami. Zároveň tým sťažili jej spoločenské uplatnenie, ušlému príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie vyhladky na zárobok, z ktorého vyplývajúce dôchodkové zabezpečenie, ohrozili ju priamo na existencii a živote, spôsobili jej bolesť a utrpenie, niekoľko mesiacov práceneschopnosti, rehabilitácie a výpadok zo života a pracovného procesu. Spôsobili jej ujmy, škody a následky majetkové a nemajetkové, finančné a nefinančné a vykonali na nej násilné trestné činy a to postupne viacero a tiež hneď naraz viacero. Toto konali plánovite, úkladne a po mnohoročnej príprave na akt eskalácie násilia na jej osobe vo všetkých oblastiach života vo fyzickej, duševnej, emočnej, sociálnej, materiálnej, finančnej rovine v čase minulom, súčasnom a budúcom. Predmetom žaloby je podľa žalobkyne návrh na náhradu za škody a ujmy na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku, na dôchodku, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru, odškodné a kompenzácie s príslušenstvom a to kompletne a vcelku bez ohľadu na to ako sa nazývajú, na tele, psychike, na majetku, na peniazoch, na vzťahoch a zabezpečení budúcnosti a to všetko v súvislosti s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom.

2. V súlade s § 166 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku a zásadou hospodárnosti súd ponechal oba nároky ako predmet jedného civilného súdneho sporu, vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/25/2020, pretože sa oba nároky týkali tých istých strán sporu v rovnakom procesnom postavení, nárok vychádzal z identických skutkových tvrdení žalobkyne, nároky spolu skutkovo súviseli a preto bolo možné o oboch nárokoch a to škode na majetku aj o škode na zdraví rozhodnúť v jednom civilnom sporovom konaní.

3. Uznesením z 20.11.2020 súd následne žalobkyňu vyzval na opravu a doplnenie žaloby v tam naznačenom smere a zároveň dal žalobkyňu poučenie, že v súlade s Civilným sporovým poriadkom sa môže dať zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí, o.i. aj advokátom, prostredníctvom ktorého je možné podať kvalifikovanú žalobu, prípadne za splnenia predpokladov sa žalobkyňa môže obrátiť aj na Centrum právnej pomoci.

4. Podaním, doručeným dňa 14.12.2020 žalobkyňa doplnila žalobný návrh o náhradu škody na majetku a uviedla tie isté skutkové tvrdenia ako v pôvodnom žalobnom návrhu, ktoré doplnila o tvrdenia, že nemá ani rodný list. Vo svojom príbytku mala všetky predmety, ktoré za života nadobudla a to doklady osobného charakteru, úradné dokumenty, dokumenty k živnosti, dôkazy o ich trestnej činnosti a k trestnej činnosti organizovanej zločineckej skupiny, ktorej sú žalovaní členmi, rodný list, pas, doklady o vzdelaní, k živnosti, projekty, predmety, ktoré slúžili na uspokojovanie jej základných životných potrieb, oblečenie, potraviny, vybavenie domácnosti, riady, nábytok, predmety jej dcéry G., predmety, ktoré mala ako súčasť živnosti, určené na podnikanie, obživu, sebarealizáciu, výskum, materiál k živnosti, tovar k živnosti, jej diela určené na predaj a ďalšie. Všetko bolo v objeme 2 automobilov vo veľkosti stredne veľkej dodávky. Zničenie domova, príbytku a jeho obsahu je totožné s teroristickým činom ako keď padli dvojčiky v Amerike. Je to totožné s vypálením Lidíc. Podľa medzinárodného práva je likvidácia majetku totožná s vojnovými zločinmi, pričom likvidácia domova je neprípustná ani za vojnového stavu. Je to vojnový zločin v iluzórnom stave mieru. Pojednáva o tom dostatok medzinárodne uznávaných právnych dokumentov. Ako dôkaz, že skutky sa stali žalobkyňa predložila Trestný rozkaz sp. zn. 1T/5/2019 z 29.01.2019 vydaný Okresným súdom Prievidza, ktorým sa žalovaný 1/ uznáva vinným, že inému z nebanlivosti spôsobil

ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Ďalším dôkazom je kompletný spis k uvedenému trestnému rozkazu vrátane znaleckého posudku k zraneniam, ktorý žalobkyňa žiadala v tomto konaní pripojiť ako dôkaz. Ďalšie dôkazy žalobkyňa v podaní označila.

Rovnako podaním z 13.12.2020, doručeným dňa 14.12.2020 žalobkyňa doplnila aj žalobný návrh o náhradu škody na zdraví a uviedla tie isté skutkové tvrdenia ako v pôvodnom žalobnom návrhu, ktoré doplnila o ďalšie skutkové tvrdenia. Ako dôkaz, že skutky sa stali žalobkyňa predložila Trestný rozkaz sp. zn. 1T/5/2019 z 29.01.2019 vydaný Okresným súdom Prievidza, ktorým sa žalovaný 1/ uznáva vinným, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Ďalším dôkazom je kompletný spis k uvedenému trestnému rozkazu vrátane znaleckého posudku k zraneniam, ktorý žalobkyňa žiadala v tomto konaní pripojiť ako dôkaz. Ďalšie dôkazy žalobkyňa v podaní označila. Obidve elektronicky podané podania z 13.12.2020 žalobkyňa následne doplnila osobne dňa 16.12.2020 vrátane svojho vlastnoručného podpisu na doplnení žaloby o náhradu škody na majetku a náhradu škody na zdraví.

5. Žalovaní 1/ a 2/ sa k žalobe vyjadrili písomne, podaním doručeným osobne na súd dňa 23.02.2021. Tvrdili, že žaloby nespĺňajú náležitosti podľa § 132 CSP, žalobný návrh je úplne zmätočný, chaotický a k obom nárokom je preto takmer nemožné zaujať kvalifikované stanovisko vo forme vyjadrenia k nezrozumiteľným, zmätočným žalobám. Rešpektujúc však výzvu súdu žalovaní podali do sporu nasledovné vyjadrenie k náhrade škody na majetku: v žiadnom prípade tento nárok neuznávajú. Ku žiadnej škode na majetku žalobkyne nedošlo pri udalosti, ktorá sa odohrala 23.09.2017 v U. na J. ul. č. XXX/X. Je pravdou, že v tento deň došlo k vyprataniu spoločného bytu žalovaných, ktorý žalobkyňa užívala protiprávne. Protiprávnosť spočívala v tom, že žalobkyňa bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza zaviazaná na vypratanie predmetného bytu, čo ona nerešpektovala, bola preto opakovane vyzvaná na splnenie si povinnosti a preto následne došlo k vyprataniu tejto nehnuteľnosti, keď žalobkyňa udržiavala protiprávny stav neoprávneného užívania bytu žalovaných niekoľko rokov. Navyše predmetný byt žalobkyňa úplne devastovala, byt bol obsadený hlodavcami, ľudskými výkalmi, a bol pre užívanie žalobkyňou označený Regionálnym úradom verejného zdravotníctva Prievidza za hygienicky závadný a jeho stav ohrozoval obyvateľov ostatných bytov a širšieho okolia. Žalobkyňa v byte zhromažďovala odpadky, ľudské výkaly zhromažďovala v sprchovacom kúte, vlastný moč vo fľašiach a pod. Tým, že stav bol neúnosný museli žalovaní aj na výzvy štátnych orgánov zakročiť. Žiadne veci vo forme zariadenia bytu, osobných vecí ako napr. šatstvo, vybavenie domácnosti a pod. patriace žalobkyňi odvezené neboli. Veci boli riadne uložené a uskladnené a žalobkyňi bolo oznámené miesto tohto uskladnenia a bola jej oznámená aj možnosť si veci kedykoľvek vyzdvihnúť. Vypratanie bytu sa uskutočňovalo za asistencie príslušníkov Policajného zboru SR na zákonnom podklade. Žalovaní nepripúšťajú akýkoľvek vznik škody, žalobkyňa si toho dňa vzala z bytu veci, ktoré uznala za vhodné. Pre úplnosť žalovaní vzniesli aj námietku premlčania, pretože vypratanie bytu sa uskutočnilo 23.09.2017 a žaloba o náhradu škody na majetku bola podaná dňa 25.09.2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody, pričom otázka plynutia premlčacej lehoty nemôže byť v žiadnom prípade spájaná v posudzovanom prípade so skutkom, pre ktorý bol proti žalovanému 1/ vydaný Okresným súdom Prievidza trestný rozkaz sp. zn. 1T/5/2019 z 29.01.2019. Žalovaní ďalej vo svojom vyjadrení uviedli, že žalobkyňa ich byt absolútne zdevastovala, a jeho vypratávaním a následnou opravou a úpravou vznikla škoda práve žalovaným a čom predkladajú súdu fotodokumentáciu. K nároku na náhradu škody na zdraví žalovaní uviedli, že taktiež ani v tejto časti je žaloba nesprávne podaná. Žalovaná 2/ žiadne zranenie žalobkyne nespôsobila. Je pravdou, že žalovaný 1/ bol trestným rozkazom 1T/5/2019 z 29.01.2019 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 450,- eur a náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Žalobkyňa bola v trestnom rozkaze podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s jej nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Žalobkyňa totiž v procesnom postavení poškodenej v trestnom konaní nikdy riadne a včas neuplatnila nárok na náhradu škody. Už v trestnom konaní boli jej postoje a vyjadrenia úplne nepresvedčivé, zmätočné a napriek opakovaným výzvam a poučeniam zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedokázala ani len približne uviesť a konkretizovať nejaký jej nárok vyplývajúci z tohto jej postavenia. Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok č. 06/2018 znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Ladislavom Babjakom a Odborné vyjadrenie č. 102/2017 toho istého odborníka. Znalec v záveroch spochybnil tvrdenia žalobkyne o vzniku a mechanizme jej zranení, pretože sa nevedel vyjadriť, či k pádu žalobkyne došlo pri jej zakopnutí, alebo pri sotení. Avšak ani v trestnom konaní nebolo bodovo ohodnotené jej zranenie. Znalec uzavrel, že u žalobkyne nedošlo k ťažkej ujme na zdraví ani k iným závažnejším následkom. K náhrade nemajetkovej

ujmy žalovaní poukázali na to, že žalobkyňa absolútne nešpecifikuje a dôkazmi nepodkladá svoje tvrdenia o tom, že jej vznikla akási škoda, ani v jednej zo žalôb neuvádza žiadne okolnosti smerujúce k tomuto uplatnenému nároku. Žalobkyňa dlhodobo (približne 10 rokov) nikde nepracuje, v podstate je bezdomovkyňou, evidovanou z hľadiska pobytu v Meste Bojnice. Príležitostne prebývala na rôznych adresách, neudržiava žiadny kontakt s príbuzenstvom, ktoré v podstate hlavne dcéra a rodičia s ňou odmietajú komunikovať. Žalobkyňa bola opakovane hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení NsP Bojnice. Prejavuje nepochopiteľne odmietavý odpor k odborným autoritám, nerešpektuje rozhodnutia súdov, bola a možno aj je trestne stíhaná pre úverový podvod. V rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/91/2014 z 01.12.2014 sú na str. 3 odôvodnenia cit. rozsudku uvedené viaceré konania, v ktorých žalobkyňa vystupovala. Nezmyselnosť žaloby v oboch nárokoch spočíva v tom, že práve žalobkyňa v predchádzajúcom období úplne zdevastovala byt žalovaných na adrese J. ul. v U.. Boli to práve žalovaní, ktorí boli vystavení tlaku susedov, štátnych orgánov a inštitúcií na odstránenie tohto devastujúceho stavu, ktorý bol spôsobený žalobkyňou a napokon si žalobkyňa napriek uvedenému ešte voči žalovaným uplatňuje fiktívne a neopodstatnené nároky. Čo do výšky žiadanej náhrady škody požiadali súd, aby bola zachovaná zásada hospodárnosti a efektívnosti súdneho konania, pretože od strany nemožno spravodlivo očakávať, aby sa bránila neopodstatneným a nezmyselným atakom zo strany žalobkyne. S poukazom na všetko uvedené žiadali žalobu v celom jej rozsahu zamietnuť a priznať žalovaným trovy konania v rozsahu 100%.

6. V replike zo dňa 06.05.2021, elektronicky doručenej 07.05.2021 a doplnenej osobne dňa 10.05.2021 žalobkyňa uviedla, že tvrdenia žalovaných v ich vyjadrení sú nepravdivé, zavádzajúce, zmätočné a prekrúcajú reálny minulý aj súčasný priebeh a stav udalostí, procesov, činov, vecí a súvislostí. Ich vyjadrenie je podľa žalobkyne v skutočnosti priznaním ich zločineckej činnosti a jej dôsledkov na jej život, zdravie, majetok, meno a vzťahy. Presne taký obraz, ako uvádzajú žalovaní vo svojom vyjadrení sa usilujú vytvoriť už viac ako 10 rokov umelo, násilím, fyzickým napádaním, vydieraním, poškodzovaním majetku, zdravia a mena, zastrašovaním, vyhrážaním, ohováraním, klamstvami, diskreditáciou, dehumanizáciou, degradáciou, mučením, týraním, ohrozovaním, nebezpečným prenasledovaním, uvedením do chudoby, vytváraním dlhov, zamedzením prístupu ku zdravotnej starostlivosti, marením jej pracovného a osobného úsilia, podvodmi, ničením jej životného diela, zničením jej domova, likvidáciou všetkého jej majetku, včítane rodného listu aj marením vyšetrovania, korupčným správaním a ďalšími protizákonnými aktivitami, a to dlhodobými, úkladnými a zvlášť brutálnymi, vytváraním domnienky a nepravdivého obrazu o nej a o situáciách, do ktorým ju sami spoločne s organizovanou zločineckou skupinou, ktorej sú súčasťou, dostali. Interpretácie žalovaných sa nekryjú so skutočnosťou. Zo strany žalovaných ide o zámerné vzdalovanie sa od čo najpresnejšej interpretácie skutočnosti, úsilie uvádzať do omylu širokú verejnosť a súd, za účelom dosiahnutia neoprávneného majetkového prospechu, na ktorý by inak nemali nárok. Ide o neoprávnené obohatenie sa na úkor obeť teda žalobkyne ako majiteľky bytu. To napĺňa skutkovú podstatu podvodu a tento ich podvod trvá 10 rokov. Nesmierne deštruktívne úsilie žalovaných nesie výrazné znaky zločinov proti ľudskosti, ktoré nepodliehajú premlčaniu. Žalobkyňa na žalovaných podala trestné oznámenie v uvedených veciach, preto nie je vhodné uvádzať ďalšie skutočnosti, aby tým nedošlo k mareniu vyšetrovania až do ukončenia vyšetrovania. Žalovaní spolu s organizovanou zločineckou skupinou, ktorej sú súčasťou, naďalej pomocou nastrčených osôb sabotujú jej prostriedky obrany, života, práce, zdravia, vzťahov a bývanie, to je ich práca. Konkrétne od podania žalôb bolo jej obydlie, a nie jedno, znovu napadnuté. Súčasné obydlie bolo navštevované počas jej neprítomnosti cudzími osobami spriaznenými so skupinou, ktorej sú žalovaní súčasťou, jej bývanie bolo opätovne sabotované po podaní jej dvoch žalôb v tomto konaní, pred vyše mesiacom bol poškodený aj jej počítač až tak, že sa doslova rozpadol po otvorení bez zjavnej príčiny. To spája s pokusom o znemožnenie obživy a vyjadrenia sa vo veci uvedených dvoch žalôb a to jej robia pravidelne. Doposiaľ už niekoľko bývaní žalobkyne bolo zákerným, úkladným, brutálnym život ohrozujúcim spôsobom napadnuté. Bola nútená podať trestné oznámenie, o čom prikladá dôkaz. Žalobkyňa ďalej udáva, že má objektívne dôvody sa domnievať, že ide o pokračovanie žalovaných v trestnej činnosti prostredníctvom im spriaznených osôb a kontaktov. Žalovaní spolu s organizovanou zločineckou skupinou, ktorej sú súčasťou, vynakladajú nesmierne úsilie, aby jej znemožnili brániť sa pred súdom, ničia jej dôkazový materiál, o čom svedčí aktuálne poškodenie počítača a likvidácia všetkých jej písomností tak, že ich 23.09.2017 odviezli násilím, je pravdou že za asistencie polície, čo je v ich neprospech aj v neprospech policajného zboru. Táto asistencia bola protizákonná a policajný zbor žalovaným poskytol nezákonnú pomoc. Zmocnenie sa jej majetku bolo protizákonné už len z titulu, že bolo bezprostredné po násilí na jej osobe, kedy jej bola zlomená ruka a utrpela aj ďalšie zranenia zavinením oboch žalovaných. Žalovaní namietajú, že

znalec niečo nevie, on ani vedieť nemôže, pretože tam nebol. Žalovaného 1/ však usvedčil policajt, ktorému sa žalovaný 1/ priznal, že ju sotil a zranil. V brutálnych útokoch na jej osobu bol zapojený takmer celý policajný zbor v Prievidzi. Pričom právny spor má širšie súvislosti. V roku 2011 jej sabotovali pracoviská, čím umožnili realizovať korupčnú schému na 11 mil. eur v kauze D., zrejme aj H.. Pretože od roku 1995 pôsobila v časti svojho profesionálneho pôsobenia v poľnohospodárstve, veľa vedela a cez ňu tá korupčná schéma neprešla, potrebovali zlikvidovať pár firiem, skúpiť 10 družstiev a tak ju zlikvidovali. Žalovaní sú vykonávatelia. Vzhľadom na personálne prepojenie osôb, ktoré jej predali byt, s U., X. a zrejme aj s ďalšími, aktuálne zatknutými, je jasné, že žalovaní sú súčasťou likvidačného komanda. Dražbu zinscenovalo S Slovensko, spol. s r.o., ktoré financovalo projekty z eurofondov v poľnohospodárstve a v spolupráci s PPA. Žalovaní pomáhali kryť korupčnú schému za 11 mil. eur a ona im jednoducho prekážala. Je svedkom a ju už zabiť nemohli, lebo už zanechali priveľa stôp, tak zavraždili X.. Za čo dostali jej byt. Byty ako ten jej sa v U. predávajú po 200.000 eur a ona z dražby dostala 40.000,- eur, rozdiel je 160.000,- eur z toho mohli kryť hneď niekoľko vražd. Žalovaní sú súčasťou vražedného komanda a je to omnoho komplikovanejšie, ako sa zdalo. Žalovaní sa usilujú podvodom dostať k majetku, ktorý im nepatrí, snažia sa zakryť stopy likvidáciou jej osoby ako svedka dodatočnou legalizáciou ich podvodu. Žalobkyňa preto aj naďalej trvá na svojich dvoch žalobách proti žalovaným. Ďalej žalobkyňa udáva, že roky žije z rezerv a v núdzi práve v dôsledku zločineckej činnosti žalovaných. Veci sa vyšetrojú a žalovaní by chceli rýchlym uzavretím súdneho sporu zmazať stopy a znemožniť jej brániť svoje právo. K námietke premlčania uviedla, že zločiny proti ľudskosti premlčaniu nepodliehajú, veci sa vyšetrovali políciou a tak premlčacia doba neplynula a bolo tiež plynutie prerušené z titulu Covid-19.

7. V duplike zo dňa 12.07.2021, doručenej súdu 14.07.2021 žalovaní 1/ a 2/ mali za to, že v replike žalobkyňa neuviedla také dôkazy a relevantné informácie na podloženie svojej žaloby, ide o akúsi spfšku konšpiračných teórií zo strany žalobkyne a je preto nesmierne ťažké sa k danej žalobe vyjadrovať. Náhradu škody v žiadnom prípade žalovaní neuznávajú. Vypratanie bytu na ul. J. XXX/X v U., ktorý je ich vlastníctvom, prebehlo v súlade so zákonom a to po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prievidza za asistencie polície, preto žalovaní nepripúšťajú akýkoľvek vznik škody. Vypratanie bytu sa uskutočnilo dňa 23.09.2017 a žaloba bola podaná 25.09.2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody. Otázky plynutia premlčacej lehoty v žiadnom prípade nemôže byť spájaná so skutkom, pre ktorý bol proti žalovanému 1/ vydaný trestný rozkaz sp. zn. 1T/5/2019 z 29.01.2019, čo už žalovaní uvádzali vo vyjadrení k žalobe. V znaleckom posudku č. 06/2018 navyše znalec z odboru chirurgie MUDr. Ladislav Babjak spochybnil tvrdenia žalobkyne o vzniku a mechanizme jej zranení a uzavrel, že nedošlo k ťažkej ujme na zdraví, ani k iným závažnejším následkom. K nemajetkovej ujme a žalobe o 5 mil. eur žalovaní poukázali aj na to, že žalobkyňa dlhodobo nepracuje, nevedie riadny život, neplatí si zdravotné poistenie, pričom v zdravotnej poisťovni Union má k 21.06.2021 evidovaný dlh 6466,25 eur, je nezodpovedná, nerešpektuje authority, právoplatné rozhodnutia súdov, vytvára rôzne konšpiračné teórie, fabuluje a preto je k zamysleniu aj otázka psychického stavu žalobkyne. Preto nemožno od strany konania spravodlivo očakávať a požadovať, aby sa bránila nezmyselným atakom so strany žalobkyne, žalovaní 1/ a 2/ žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovaným 1/ a 2/ trovy konania.

8. Súd mal za to, že podaná žaloba o dvoch predmetoch nároku na náhradu škody na majetku v sume 5.000 000 eur a o náhradu škody na zdraví v sume 5.000 000 eur, zodpovedá § 127 v spojení s § 132 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), keď z jej obsahu je zrejmé, komu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo sa ňou sleduje. Podľa názoru súdu v danej veci neboli splnené podmienky pre postup podľa § 129 CSP, pretože žaloba dáva súdu dostatočný základ, aby rozhodol vo veci samej.

9. Súd vykonal dokazovanie prednesmi oboch strán sporu, oboznámením s listinnými dôkazmi a to: žalobný návrh o náhradu škody súvisiacej s demoláciou a zničením majetku a domova žalobcu s príslušenstvom z 24.09.2020, žalobný návrh o náhradu škody kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom z 24.09.2020, uznesením z 20.11.2020, opravou a doplnením žaloby o náhradu škody súvisiacej s demoláciou a zničením majetku a domova žalobcu s príslušenstvom z 13.12.2020, opravou a doplnením žaloby o o náhradu škody kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom z 13.12.2020, LV č. XXXX, LV č. XXXX, Trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/5/2019-321 z 29.01.2019, obžaloba z 16.01.2019, zápisnica o trestnom oznámení z 23.09.2017, fotodokumentácia k zraneniam žalobkyne, fotodokumentácia k incidentu z 23.09.2017,

vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ z 23.02.2021, fotodokumentácia k bytu žalovanej 2/ v čase jeho užívania žalobkyňou, replika žalobkyne z 06.05.2021, duplika žalovaných 1/ a 2/ z 12.07.2021, obsah spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/5/2019, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16C/63/2014, pričom súd ďalšie navrhovaného dôkazy v spore nevykonával, pretože mal za to, že mal z vykonaného dokazovania dostatočne zistený skutkový stav, aby mohol vo veci meritórne rozhodnúť. Vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav:

10. Vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav:

11. Z trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/5/2019 súd zistil, že dňa 23.09.2017 o 15.35 hod. sa na Odbor kriminálnej polície v Prievidzi bez predvolania dostavila žalobkyňa za účelom oznámenia skutočností, nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, žalobkyňa mjr. H. J. uviedla, že podáva podnet na trestné stíhanie na P. R. a H. R., ktorí jej dnes násilným spôsobom vysťahovali dom v U. na ul. J. č. XXX/X po predchádzajúcom fyzickom inzultovaní a spôsobení zranenia ľavej ruky v zápästí a ľavého členku, ku ktorým došlo tak, že sedela s p. S. T. zhruba o 10.30 hod. na terase a pili čas, pričom terasa je súčasťou bytu. Nehlučne vošli do dvora obaja a ona už len videla, ako vnikli do bytu. Ona úplne v klude vstala a ľavou rukou otvorila dvere a ako tie dvere ľavou rukou otvorila, tak po otvorení tých dvier ju oboma rukami p. H. R. sotil silno do hornej časti hrudníka, čo ona nečakala a v dôsledku toho jeho sotením ona spadla. V dôsledku toho pádu má poranené ľavé zápästie, ruka je posunutá o cm smerom von, taktiež ju bolí ľavý členok. Napriek tomu, že ich žalobkyňa vyzvala, aby jej byt opustili, nepočúvli ju a začali byť vypratávať. O stave domu a bytu a vecí, ktoré jej vynášali z bytu vo vreciach má svoju vlastnú podrobnú fotodokumentáciu a videodokumentáciu.

Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície zo dňa 02.01.2018 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods.3, písm. c) Trestného zákona.

Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície z 09.01.2018 vyplýva zo str. 11 predmetnej zápisnice, že sa poškodená aj v súčasnosti stále lieči, prebieha rehabilitácia a po jej skončení má ísť znova do Martina k jej lekárovi. Zranenie má podľa nej trvalé následky. Na otázku vyšetrovateľa: Aká celková škoda vám konaním páchatel'a bola spôsobená, ktorú budete na súde nárokovat'? Poškodená odpovedala: všetky na ktoré mám právo si uplatňovať, všetky nároky si nárokovat' budem, ako napr. bolestné, ošetrovné, trvalé následky, úhrada liečebných nákladov zdravotníckym zariadeniam, strata zárobku a ušlého zisku, obmedzenie spoločenského uplatnenia, cestovné a ostatné náležitosti ako psychická ujma a nároky finančného a nefinančného charakteru. Táto suma bude vo výške niekoľko desiatok tisíc eur. A to je len zlomok toho, akú škodu a ujmu v skutočnosti spôsobili.

Zo zápisnice o výsluchu svedka S. T. Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície zo dňa 10.01.2018 je zrejmé, že svedok sa s poškodenou pozná, uviedol že sú kamaráti. Dňa 23.09.2017 sedel s poškodenou na terase otočený chrbtom k vchodovým dverám bytu S. H.. K dverám pribehol neznámy muž, odomkol si dvere bytu poškodenej prineseným kľúčom, pričom hneď za ním pribehla k tomu mužovi aj jemu neznáma žena. Muž následne vošiel do bytu, on bol stále na terase na stoličke ako predtým a celú situáciu sledoval ako aj pri ňom sediaci poškodená, ktorá keď videla, čo sa deje, išla sa pozrieť ku vchodovým dverám. Dvere boli zatvorené, poškodená ich rukou otvorila a nahliadla do bytu. Následne videl ako z bytu vyšiel ten muž spoločne s poškodenou, či ju z bytu vytlačil alebo ona pred ním cúvala uviesť nevie, nepamätá si to. Obaja vyšli na terasu bytu asi do jej polovice, kde ju tento muž oboma rukami silno sotil do oblasti hrudníka vo výške jej ramien. Toto sotenie bolo ako úder. Týmto úderom, sotením poškodená preletela z terasy cez schodište terasy až na chodník, kde spadla. Ako padala na chodník, tak ľavou rukou stlmila pád a začala od bolesti kričať, po nejakej dobe z chodníka vstala v bolestiach a na miesto telefónom privolala hliadku polície, ktorá vec na mieste riešila. Na otázku vyšetrovateľa: kde sa počas incidentu nachádzala tá žena, čo na miesto prišla spolu s páchatel'om? Svedok uviedol: mohla sa nachádzať v byte, ale on ju nevidel, neskôr ju však videl, ako z bytu vynášali veci. Z ďalšej zápisnice o výsluchu svedka S. T. zo dňa 18.04.2018 vyplynulo, že po tom incidente prišiel na miesto vyšetrovateľ z Prievidze a následne išli spolu s poškodenou a vyšetrovateľom na políciu podať trestné oznámenie, po jeho podaní išiel s poškodenou autobusom do Martina na ošetrenie jej poranení. Na otázku vyšetrovateľa, aký je jeho vzťah s poškodenou svedok uviedol, že sú len kamaráti, nebývajú spolu, je pravdou, že poškodená občas u neho prespávala, aj v súčasnosti u neho niekedy prespí, ale nebýva u neho, býva vonku, nevie, kde sa zdržiava.

Zo zápisnice Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície o výsluchu H. R. (žalovaný 1/ v tomto konaní) zo dňa 16.01.2018 vyplýva, že niekedy v roku 2014 spoločne s manželkou P. R. kúpili v dražbe byt č. 2 v U. na ul. J. č. XXX, užívateľkou bytu bola poškodená Z.. S. H., ktorá odmietala byť opustiť, tak sa rozhodli, že ju vystaňujú, aj vzhľadom k tomu, že ich byt devastovala a v byte sa nekúrilo, mali obavy, že neskorší mráz poškodí tiež kúrenie bytu a vodovod. Dňa 23.09.2017 spoločne s manželkou prišli do apartmánového domu ma ul. J. č. XXX, U., vbehlí do bytu a vchodové dvere do bytu zatvorili. Chceli sa konečne po troch rokoch dostať do ich bytu, ktorý Z.. H. odmietala opustiť a neustále nehnuteľnosť devastovala. Hneď ako tie dvere zatvorili počuli z terasy buchot, ako keby niekto spadol alebo o niečo zakopol a potom počuli Z.. H. ako kričí „pomoc ľudia prepadli ma“. V tom čase sa na terase nachádzalo viacero vecí ako napr. sušiac na prádlo, bicykel a rôzne krabice, podlaha bola celá mokrá, pretože v ten deň na mieste neustále pršalo. On držal kľučku vchodových dverí, aby sa ona nedostala do vnútra bytu a nedochádzalo ku konfliktu, približne o cca 5 min. sa na miesto dostavila hliadka polície, na čo otvoril dvere a komunikoval s políciou. Neboli v žiadnom kontakte s p. H. v ten deň kým neprišla polícia a žiadnym spôsobom ju nenapadli, nesotili ani inak jej neublížili, lebo boli zatvorení v byte. Nevie uviesť čo sa udialo vonku na terase bytu, lebo držal dvere cez ktoré von vidieť nebolo, počul iba nejaký buchot, akoby spadol bicykel a následne počul krik p. H.. Keby jej chcel nejakým spôsobom ublížiť, tak to urobí prvý deň po dražbe a nie až po troch rokoch, on aj manželka sa k nej správali slušne. Tieto svoje tvrdenia p. H. R. zopakoval aj na výsluchu dňa 28.08.2017 kde navyše uviedol, že prišla policajná hliadka aj RZP ale p. H. sa nedala vôbec ošetriť. Odmietol jej tvrdenia, že ju mal odstrčiť oboma rukami do pliec, následkom čoho ona spadla na zem tak, že sa poranila a to aj tým príčinám, že neudržala stabilitu na mokrej dlažbe. Na výsluchu dňa 16.01.2018 zopakoval p. H. R. svoje tvrdenia z prechádzajúcich svojich výsluchov.

Zo zápisnice Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície o výsluchu svedka P. R. (žalovaný 2/ v tomto konaní) zo dňa 16.01.2018 vyplýva, že dňa 23.09.2017 spoločne s manželom vošli do bytu tak, že si všimli, že terasové dvere sú otvorené dokorán, preto využili túto situáciu a vošli cez tieto dvere do bytu a následne za sebou tieto dvere rýchlo zatvorili. Keď to uvidela poškodená, teda že sa dvere zatvorili, rozutekala sa po terase, smerom k týmto dverám, ale ona osobne vôbec nevidela, ako k jej pádu došlo, bolo počuť len krik a buchot a následné volanie o pomoc, že ju prepadli. V tom čase bola terasa mokrá, pretože veľmi husto pršalo a aj to mohlo mať za príčinu možné pošmyknutie a následné zranenie. Poškodená mala 15 dní na jej dobrovoľné odsťahovanie sa z bytu, o čom ju písomne informovala. V tom čase už disponovala aj posudkom hygienika, ktorý uvedenú nehnuteľnosť posúdil ako zdraviu škodlivú a podľa nej počas všetkých úkonov poškodená javila známky silnej psychickej poruchy, nakoľko rozprávala aj o tom, ako sa jej chcel pred niekoľkými rokmi niekto zbaviť, otráviť a zdrogovať. Taktiež mala v celej nehnuteľnosti uskladnené exkrementy a moč, ktoré strašne zapáchali. Z uvedeného stavu vyhotovili aj fotky ako dôkaz. K uloženým veciam poškodenej uviedla, že jej taktiež poslala Oznámenie o uložení vecí vypratých z bytu a túto písomnosť si poškodená aj prevzala dňa 16.10.2017, o čom predložila ako dôkaz doručenkou. Odmietla tvrdenia poškodenej, že by jej mal jej manžel ublížiť, ale aj to, že by jej akokoľvek ublížila na zdraví ona. Tvrdenie poškodenie o tom, ako došlo k jej zraneniam sa nezakladá na pravde. Zo zápisnice Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície o výsluchu svedka P. R. (žalovaný 2/ v tomto konaní) zo dňa 18.04.2018 vyplýva, že dňa 23.09.2017 spoločne s manželom išli do U., kde na ul. J. XXX/X s manželom vlastnili apartmánový byt. Dôvodom ich príchodu bola skutočnosť, že v minulosti ona tento byt vydražila v dobrovoľnej dražbe, s ktorou súhlasila aj bývalá majiteľka bytu - poškodená, ktorá po dražbe byt neuvolnila, preto bola nútená podať žalobu o vypratanie bytu na Okresný súd Prievidza. V spore bola úspešná a súd tak okresný aj krajský uložil poškodenej povinnosť byt vypratať, tieto rozsudky poškodená nerešpektovala a preto jej ona poslala písomné oznámenie, že dňa 23.09.2017 v dopoludňajších hodinách dôjde k vyprataniu bytu, čím sledovala, aby sa poškodená na toto pripravila. Po príchode do bytu začuli spoza dverí buchot a krik poškodenej, ktorá vykrikovala o pomoc, počuli ako volá na miesto políciu a po predchádzajúcich skúsenostiach s jej „výstupmi“ zostali v byte až do príchodu polície. Po jej príchode ich začala poškodená obviňovať, že sú v byte neoprávnené a že jej poškodzujú veci. Na základe vyjadrení poškodenej privolali na miesto RZP, pričom po ich príchode poškodená odmietla ošetrovanie, preto lekárska pomoc aj policajná hliadka odišli preč. Oni poškodenú vyzývali, aby si z bytu zobrala veci, ktoré potrebuje, čo ona odmietla a zobrala si len veci, ktoré boli na terase. Poškodená si niesla v jednej ruke notebook v taške a v druhej ruke igelitovú tašku s vecami, bicykel tlačil jej známy. V danom čase sa poškodená nestožovala na žiadne zranenia ako napr. bolesť ruky, nohy a pod.. Jej posledné slová po rozchode boli v tom zmysle, že ak ju nechajú v byte bývať, nepôjde na nich podať trestné oznámenie, na čo ona ani manžel nereagovali. U poškodenej si ona žiadne zranenia nevyšli.

Z výzvy zo dňa 04.09.2017 na č.l. 102 predmetného trestného spisu je preukázané, že P. R. adresovala poškodenej výzvu na vypratanie bytu na základe súdneho rozhodnutia Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/63/2014-144 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/410/2016-418, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.08.2017 s upozornením, že v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorú ukladá súdne rozhodnutie, bude byť vypratáný 16.09.2017. Z dokladu o doručovaní tejto výzvy vyplýva, že túto poštovú zásielku si poškodená neprevzala v odbernej lehote.

Z Oznámenia o uložení osobných vecí zo dňa 23.09.2017 na č.l. 103 trestného spisu je preukázané, že Elena R. adresovala poškodenej oznámenie, že osobné veci, odobraté z predmetnej nehnuteľnosti dňa 23.09.2017 za účasti svedkov sú uskladnené a riadne ochránené na adrese A. XXX, obec A., okres R. po dobu 6 mesiacov a v lehote do 23.03.2018 má možnosť si ich jednorázovo vyzdvihnúť na vlastné náklady. Túto listinu poškodená podľa priloženej doručenky prevzala dňa 16.10.2017.

Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru, Odbor kriminálnej polície zo dňa 15.02.2018 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie voči H. R. (žalovaný 1/ v tomto konaní) pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že dňa 23.09.2017 oprávnené vošiel vyššie menovaný do apartmánového bytového domu v Bojniciach, na ul. J. č. XXX/X spoločne s manželkou (žalovaný 2/ v tomto konaní) za účelom vypratania bytu č. 2, pričom na terase žalovaný 1/ fyzicky napadol poškodenú (žalobkyňa v tomto konaní) tak, že ju jedenkrát sotil oboma rukami do hornej časti hrudníka, následkom čoho poškodená spadla na zem až za terasu, pád tlmila vystretou ľavou rukou, čím jej obvinený (žalovaný X/) z nedbanlivosti spôsobil zranenia - zlomeninu ľavého zápästia ruky v dolnej časti ľavej vretennej kosti s posunutím úlomkov, pomliaždenie a podvrtnutie vonkajšieho členku vľavo a pomliaždenie a podkožný krvný výron ľavej sedacej časti, ktoré zranenia si vyžiadali u poškodenej liečbu a narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 8 týždňov.

Okresné riaditeľstvo policajného zboru, Odbor kriminálnej polície dňa 10.07.2018 navrhlo okresnému súdu, aby sudca pre prípravné konanie podľa § 150 Trestného poriadku vydal písomný príkaz na vyšetrovanie duševného stavu svedka poškodenej Z. S. H.. S odôvodnením, že takáto potreba vyplýva z viacerých dôkazov zo zápisníc o jej výsluchu, zápisníc o konfrontácii kde poškodená uvádzala rôzne prepojenia jej prípadu s prípadom vraždy H. X. a jeho družky, D. N., J. W. a iných osôb. Zo správy MUDr. Diany Filovej, primárky psychiatrického oddelenia NsP Bojnice vyplýva, že poškodená bola opakovane hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení (celkovo dvakrát) a to od 23.11.1999 do 16.12.1999 a od 11.01.2003 do 27.01.2003 pre psychotické príznaky pri závažnej psychickej poruche. Vzhľadom na to, že sú tu pochybnosti o jej zdravotnom stave je potrebné zistiť, či poškodená trpí nejakou duševnou chorobou alebo poruchou, či je schopná správne vnímať prežívané okolnosti a tieto si správne zapamätať a potom ich následne interpretovať.

Príkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16.07.2018 bol sudcom pre prípravné konanie v trestnej veci obvineného Jozefa R. sp. zn. 3Tp 44/2018 pre prečin ublíženia na zdraví pribráný znalec z odboru zdravotníctvo - psychiatria za účelom vyšetrovania duševného stavu poškodenej Z. S. H..

Uznesením z 08.08.2018 bol ako znalec pribráný MUDr. Ladislav Frankovič, ktorý následne vo svojom znaleckom posudku č. 75/2018 z 17.11.2018 udáva, že poškodená sa odmietla podrobiť vyšetrovaniu znalcom s odôvodnením, že pracovisko Psychiatrické oddelenie v Bojniciach, kde je znalec zamestnaný, diagnostikuje pacientov podľa nej nesprávne. Vzhľadom na uvedené znalec v tejto veci ukončil svoju činnosť a odovzdal spis na Okresné riaditeľstvo PZ v Prievidzi.

Zo znaleckého posudku č. 06/2018 MUDr. Ladislava Babiaka, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia pre zadávateľa Okresné riaditeľstvo PZ Prievidza, Odbor kriminálnej polície zo dňa 10.01.2018 z jeho záveru vyplýva, že poškodená utrpela pri predmetnom útoku páchatelom zlomeninu dolnej časti ľavej vretennej kosti s posunutím úlomkov, pričom táto zlomenina bola komplikovaná a vyžiadala si repozíciu do správneho postavenia a fixáciu sadrou, pomliaždenie a podvrtnutie vonkajšieho členku vľavo a pomliaždenie a podkožný krvný výron ľavej sedacej časti. Pomliaždeniny boli povrchové. Jedná sa o poruchu zdravia, trvajúcu dlhší čas, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, teda v tomto smere sa môže jednáť o ťažké poranenie, ku ktorému čo do zlomeniny ľavej vretennej kosti došlo pádom na vystretú ruku na tvrdú podložku, ostatné poranenia vznikli pádom na ľavý bok a ľavú sedáciu časť, pričom došlo k vyvrtnutiu ľavého členka. Poškodená uvádza, že bola sotená, padla na bok pri páde na vystretú ruku. Jednoznačne znalec potvrdil, že vzniknuté poranenia vznikli pádom na ľavý bok a ľavú sedáciu časť, či došlo k uvedenému pádu pri zakopnutí, alebo po posotení sa zo znaleckého pohľadu určiť nedá, zranenia mohli vzniknúť aj pri posotení aj pri zakopnutí. Doba liečby a narušenia obvyklého spôsobu života trvala 8 týždňov. Poškodená bola ošetrovaná na traumatológii, narušenie obvyklého spôsobu života spočívalo v obmedzení vykonávania pracovných činností ľavou hornou končatinou, vrátane základných hygienických a toaletných úkonov. Zranenia

zanechajú trvalé funkčné následky v zmysle obmedzenia vystretia ruky smerom k hornej časti predlaktia a v deformačnom postavení zápästia, kde zlomenina vretennej kosti zanechala bajonetovité postavenie. Súd konštatuje, že v znaleckom posudku znalec MUDr. Ladislav Babiak dospel k totožným záverom, ako vo svojom odbornom vyjadrení č. 102/2017 zo dňa 24.11.2017, v ktorom v porovnaní so závermi svojho znaleckého posudku navyše v záveroch odborného vyjadrenia znalec na otázku či uvedeným spôsobom mohlo dôjsť k ťažkej ujme na zdraví, strate alebo podstatnému oslabeniu funkcie zmyslového ústrojenstva vzhľadom na vek poškodenej odpovedá že nie (odpoveď na otázku č. 7), či sa nejedná z lekárskeho hľadiska o zohyzdenie, zmrzačenie odpovedá že sa nejedná.

Okresná prokuratúra Prievidza podala na Okresný súd Prievidza dňa 16.01.2019 obžalobu na obvineného H. R., ktorý inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím mal spáchať prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd Prievidza trestným rozkazom č.k. 1T/5/2019-321 zo dňa 29.01.2019, právoplatným dňa 27.02.2019 uznal H. R. za vinného, keď z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2015 Z.z. v znení zák.č. 1/2014 Z.z., za čom bol odsúdený podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, §56 ods. 1 a 2 Trestného zákona, k peňažnému trestu vo výške 450,- eur. Pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu mu bol stanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená Z.. S. H. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

12.Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16C/63/2014 bolo zistené, že žalobou z 10.04.2014 sa navrhovateľka P. R. domáhala voči odporkyni Z.. S. H. vypratania bytu č. 2 vo vchode č. 1 na prízemí Amartmánového domu súp.č. XXX/X druh stavby - bytový dom na ul. J. v U. na LV č. XXXX. Z LV č. XXXX je preukázané vlastníctvo predmetného bytu č. X v podiele X/X k celku P. R., titul nadobudnutia dobrovoľná dražba P XXX/XX, vz. 165/14. Rozsudkom č.k. 16C/63/2014-144 zo dňa 13.06.2016 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil odporkyni povinnosť vypratať predmetný byt č. 2 vo vchode 1 na prízemí apartmánového bytového domu súp.č. 279 a odozdať ho navrhovateľke do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Krajský súd v Trenčíne toto rozhodnutie okresného súdu potvrdil a rozsudok prvostupňového súdu nadobudol v spojení s rozsudkom súdu II. inštancie právoplatnosť dňa 01.08.2017.

13.Na pojednávaní dňa 17.09.2021 žalobkyňa vo svojom prednese pred súdom uviedla, že sa naďalej domáha svojich práv v znení predložených žalôb. Nič sa nezmenilo, akurát vznikli nové dôkazy, ktoré sa vlastne objavili, boli už predtým čo vyplýva aj zo sudcovských vyšetrovaní a zatýkaní v Slovenskej republike. Žalobou sa domáha voči Elene Petriska a Jozefovi Petriska náhrad škôd za to, čo jej svojou činnosťou spôsobili. Po mnohoročných obťažovaniach, týraniach, poškodzovaniach zdravia a vecí bolo uskutočnené vypratanie jej bytu násilným spôsobom. Vyprataniu predchádzalo napadnutie jej osoby fyzické, pričom jej bola zlomená ruka, mala pohmoždený bok a nohu. To si vyžadovalo určité liečenie a sú následky z tohto činu vyplývajúce, ktoré sú pravdepodobne nezvratné. Zároveň po tom, ako ju napadli za asistencie polície, ona trikrát volala políciu, keďže pán Petriska je bývalý policajt, takže mu pomáhali. Zlikvidovali a zdemolovali jej domov v Bojniciach na J.. Veci odviezli na miesto, ktoré nevidela, takže jej veci, ktoré za svoj život (vtedy 53 rokov) nazhromaždila včítanie dokladov a proste rôznych vecí, ktoré človek potrebuje na zabezpečenie bežného života a práce, živnosti, tie proste neexistujú, čím jej žalovaní spôsobili škodu, ktorú ona osobne považuje za nevyčísľiteľnú, takisto na zdraví ako aj na majetku. Poukázala vo svojom ústnom prednese tiež na to, že v jednom svojom vyjadrení žalovaní hlásali o nej bludy, že nevedie riadny život, nerešpektuje authority, je nezodpovedná, nerešpektuje právoplatné rozhodnutie súdov, a že vytvára rôzne konšpiračné teórie, fabuluje a preto je zamyslenia schopný jej psychický stav. Toto tvrdenie žalobkyňa poprela. Poprela aj premlčanie. Čo sa týka pána U., k vzniku a mechanizmu zranení toto taktiež papiera. Čo sa týka psychického stavu, tak tento príbeh má dnes už 22 rokov a zaujímavé, že má stále rovnaké osoby, rovnakých činiteľov v pozadí a to na viacerých adresách, na ktorých ona pôsobila, skrývajú sa za tým rôzni J., X., U.. V roku 2011 bola prepadnutá v obchodnom centre Mlyny v Nitre Kočnerovým komandom, bola v práci. Počas pracovného výkonu bola prepadnutá, vtedy jej neznámymi osobami. To je dosť podstatné. Na základe toho z nej chceli urobiť doslova blázna. Stratila rešpekt, ktorý jej normálne prináleží, potrebovali ju zlikvidovať. Dôvodom bolo, že keď pôsobila v poľnohospodárstve a dosť viditeľne, tak zrejme slúžila ako dobrý, vynikajúci odstrašujúci príklad pre celú rodinu poľnohospodárov, aby súhlasili s odvádzaním úplatkov vo výške 11,06 milióna eur dohromady. Ju zlikvidovali a všetci potom odvádzali, pretože ona bola výkladná skriňa, bola vzor Slovenskej republiky v tejto oblasti. Takže tieto osoby im pomáhali. Čo sa týka psychického stavu, niekoľkokrát ju intoxikovali

a to už v roku 2019 v rámci ich organizovanej zločineckej skupiny. Včera určitým spôsobom bola navedená (pravdepodobne tajnými službami) na adresu T.. Tam ich všetkých nájdete, aj byt X. J., aj byt F., F. bol riaditeľ VÚB, kde pracovala 7 rokov ako topmanažérka. Ďalej sú tam osoby, v tom istom dome, kde bol X. J., kde má stále vizitku, mená jednak jej kolegyň, ale aj mená osôb, ktoré sa ju postupne snažili zdiskreditovať a iné mená. Mená tajných, napríklad R. a včera tam stálo jedno auto, jedného významného človeka zo SIS. To sú vážne veci. Ako to súvisí s týmito ľuďmi?! Týchto ľudí zastupovala pani E., ktorá kedysi v minulosti chodila vymáhať pohľadávky s pánom J.. Ďalej pani J. chodila na dvor ešte, ktorý ešte ona mala ako prvý za bankami s kamarátkami a tieto jej kamarátky nadizajnovali ten byt, ktorý sa dražil nakoniec po tých rôznych násilnostiach a mali záujem, aby sa ten byt dostal nakoniec na pani T. a pána T., bol to podvod. Všetko to bolo dopredu naplánované, ona bola vybratá prakticky zrejme ako biely kôň, o čom vôbec netušila, na to, aby toto uskutočnili. Čo sa dialo v tom dome bolo priam neskutočné. Tento pán sľúžil s jej susedou a na druhý deň ráno jej ukradli kľúče. Takto fungovali, už boli teda akože, vraj sú manželia, pani doktorka E. povedala, že „žijú na hromádke“, myslela týchto dvoch. Ona ich pasie, pani E. staršia. To osadenstvo toho domu, kde bola, bolo zámerne zorganizované tak, aby sa potom podelili o korisť a tou je jej byt. Ale k tomu psychickému stavu veľmi podstatná vec, čo je skôr na kriminálku ako na tento súd. V roku 2010 mala ona ale aj jej dcéra vážne zdravotné problémy. Dcéru strašne bolela hlava, ona zase strašne kašľala a lekári, ktorí ju ošetrovali nevedeli prísť na to, že čo jej je. Napokon prišla na to, že problémom môžu byť spaliny z plynového kotla, tak zavolali revízora, revízor zrevidoval technologické zariadenie vykurovania a ohrievania teplej vody a zistil, že je tam vyvŕtaná dierka na potrubí. Vtedy už ona mala zmluvu o kúpe toho bytu, zmluvu o budúcej zmluve, takže oni si takto chystali, že náležitý psychický stav. Vie čo je predmetom sporu, ale aj tak by sa chcela sústrediť na tento kontext, lebo je veľmi dôležitý. Žalovaní sú súčasťou organizovanej zločineckej skupiny a to je veľmi vážne. Oni prijali majetok na základe mnohoročného vydierania, týrania, poškodzovania aj zdravia, aj majetku aj mena jej osoby a vlastne užívajú to, čo im neprináleží a to z viacerých dôvodov. Nesmeli ten byt vypratať pokiaľ činu vypratania predchádzalo napadnutie fyzické a to predchádzalo, takže vlastne to ich vypratanie a obsadenie nehnuteľnosti je neprávoplatné. Zároveň ten byt nemali vypratať z toho dôvodu, že nebol vydražený celý, oni vlastne prepisali podvodným spôsobom na seba tú nehnuteľnosť, i keď nejaká dražba vraj bola, na ktorej sa ona osobne nezúčastnila. Patria obaja k organizovanej zločineckej skupine. Náhodou sa prist'ahovala na Ul. U. XX a tam zistila, že sa tam nachádza celá J. skupina. Sú to ľudia, ktorí boli zapletení do viacerých zločinov, ktoré boli aj súdom riešené aj políciou tej spoločnosti, ktorá jej poskytla úver na byt. To bolo S Slovensko, takže je niekto, existuje osoba, ktorú ona nepozná, ktorá zámerne posielala ľudí do firmy S Slovensko, kde ona pracovala, táto spoločnosť aj jej poskytla úver a potom ju dala do dražby. A následne ju likvidovali, lebo bola pri asi rozhodujúcich veciach. Dnes vieme, že 11,6 milióna eur im stačilo zabiť jednu S.. Takže tam bol prípad U., kde som bola aj svedok a jadro je na nielen U. XX, ale aj U. XXX. Takisto bol prípad v Žiari nad Hronom, kde tiež pôsobila ako svedok. Už sú to skoro dva roky. Problém je zrejme v tom, že nesie meno osoby bieleho koňa, na ktorého v rámci jedného podvodu v tom S Slovensku previedli firmu a tak sa zbavili záväzku. Ďalej je tam niekoľko poľnohospodárov, ktorí dokonca boli v jej kancelárii, ktorí si chceli niečo kúpiť a nedostali úver, ale už v minulosti tam nejaké financovanie zabezpečil pán Magdin, takže niekto to tam okolo týchto ľudí organizuje cez firmu S Slovensko, kde ju vlastne zlikvidovali a výsledkom sú poškodenia finančné, dokonca finančnej inštitúcie a firiem. Po jej odchode z S Slovensko bola zlikvidovaná ešte ďalšia firma a to je firma BYTOS Nováky. Tá bola prepísaná na nejakého T. z S. pod T.. Náhodou na tej U. oproti nej býva T.. Začali sa chovať veľmi nepriateľsky a nevedela prečo, bolo to v októbri 2020, keď podala túto žalobu, čiže po jej podaní na súd. Takže pôsobia veľmi koordinovane, býva tam aj nejaký A., prepáčte to sú J., prevzali A.. Je pravdou, že toto nie sú jej témy, ale našťudovala si tieto oblasti, lebo sa čudovala, odkiaľ sa zobrali odrazu títo klienti v S Slovensku, kde pracovala päť a pol roka. Tá firma ju vlastne zlikvidovala, pretože ju nejaký X. v roku 2011 prepadli a možno aj kvôli iným veciam, ktoré jej nikto nikdy neoznámil. Spoločne spolu komunikovali, žalovaní to vydražili, dnes by ona za ten byt mohla dostať 200.000,- eur a dostala z tej dražby zhruba 40.000,- eur, keď sa odpočítajú všelijaké náklady. V minulosti mala živnosť, od roku 2002. Pracovala 7,5 roka vo VÚB a.s. na centrále a potom pôsobila možno v stovkách projektov, celý svoj život veľmi rôzne, pričom sa celoživotne vzdeláva. Študuje aj také veci, na ktoré veľa ľudí buď nemá čas alebo záujem. Má cez 50 zahraničných zákazníkov v oblasti výskumu, na internete je všetko evidované. Každý jej pohyb, služobné cesty, náklady, príjmy na tých serveroch, s ktorými on spolupracuje. Nedá sa zaprieť jej existencia, ani výkon, ani jej psychická zdatnosť. Bola na polícii s tým, že stále nevie, kde má svoje veci, tak následne zariadila polícia, že jej poslali tento list. Z v ňom uvedenej adresy si ona žiadne veci nezobrala a má na to svoje dôvody. Prišla jej kolegyňa z VÚB a povedala jej, že tie veci sú umiestnené v budove v Čereňanoch fabriky, ODISERVIS sa volá tá firma. Nevie, či tie veci sú naozaj tam, ale ona jej povedala, že sú tam a to je práve tá firma, v ktorej svedčila

v S Slovensko. Takže keďže jej veci majú byť v rukách zločincov, neexistuje, aby boli v poriadku. Už predtým ju trávili niekoľkokrát a je možné, že aj jej dieťa malo z toho dôsledky. Žiada 5.000.000,- eur preto, lebo keď zavraždili toho mladíka, tak jeho rodina vysúdila 5.000.000,- dolárov. Ona žiada 2 x po 5.000 000,- eur. Ďalej žalobkyňa trvala na tom, že chce súdu ešte uviesť, že v roku 2011, keďže to súvisí všetko s tým poškodzovaním aj zdravia, bola intoxikovaná, mala sa dostaviť na jednu udalosť v Nitre pracovne a chceli to uhrať, že psychiatrický prípad, lenže presne v tom mesiaci sa nastáhoval G., resp. si založil firmu Andrusko, Kuciakovej objednávateľ vraždy. Na A. v Bojniciach má tam firmu Y.. Takže vietor fúkal z týchto strán, lebo nie je náhoda, že práve keď ona kolabovala v S Slovensko tu v Prievdzi, v tom mesiaci sa pristáhoval nejaký G., čo tu vlastne je človek z X. a nemal tu čo robiť. Prišiel za nejakým účelom. G., mal v U. firmu na A., tá ulica sa volá R.. Tak žalovaní sú vlastne „pandláci“ tej mafie, pochybujem, že fungujú na vlastnú päsť. Oni si to všetko započítavajú. Ona má doklady k tomu ako ju dňa 23.09. prepadli a iné doklady, čo bolo v tom byte, lebo to je podstatné, že aké veci tam boli. Takisto má doklady, že to bol pokračovací zločin, má doklady k celému tomu priebehu za posledných 20 rokov aj keď nie sú tie doklady úplné, pretože jej zlikvidovali archív, tým odprataním potrebovali sa podľa nej zbaviť dôkazov, tak preto to dali do tých Čerenian. K námietke, že nepredložila včas ďalšie dôkazy, tak od toho podania žaloby bola dosť nepekňým spôsobom perzekuovaná tou skupinou na U. XX, ktorej súčasťou sú aj žalovaní, teda organizovaná zločinecká skupina, sieť J. a všelijakých iných. To sú proste zločinci a tí iné nerobia, svojou prácou zakrývajú v skutočnosti svoje podvody. Takže bolo jej znemožňované, aby sa mohla sústrediť na predkladanie dôkazov, bolo to marené, bol to marený spor spravodlivosti. Doslova dokonca bola štyrikrát napadnutá jednou osobou v byte, ktorá odrazu prišla na to, že má opustiť ten byt, bezdôvodne, vykonštruované. Riešila to cestou polície. Bola obťažovaná. Ďalej v priebehu toho obdobia od podania žaloby zároveň bolo obdobie Covid a bol problém vôbec zabezpečiť si živobytie a nie to ešte nejaké nadštandardné veci ako je iné bývanie napríklad alebo zaoberanie sa touto žalobou. Bol jej poškodený počítač, takže sa nemohla dostať k svojim dôkazom, to zase bolo marenie spravodlivosti, ten počítač bol proste v tom byte, kde bývala a bol fyzicky poškodený, tak jej dlho trvalo, pokým som k tým svojim dôkazom dostala. Bola obťažovaná a dodnes stále je a to obyvateľmi toho domu. Jeden pán jej dokonca bezdôvodne napísal veľmi neslušné veci, druhý pán napísal zase úplne cudzej osobe o nej veľmi neslušné veci do SMS, všetko úplne šialené obyvateľstvo a popritom sa „vyrehoťaní“ s telefónom v ruke vypytujú na R.. Urobili jej peklo zo života, aby sa nemohla venovať príprave, spracovaniu tých dôkazov. Existujú aj fotografie a aj keď nie je dokazované znaleckým posudkom v akom stave ruka je, je úplne očividné, keď si pozriete snímky, že toto nie je ruka, ktorá je v poriadku. Na to nemusíte mať nikto ani vysokú školu, ani medicínu. Podľa snímky, ktorá je založená v spise vidieť, že tá ruka nie je úplne v stave, polohe, ako bola pred zranením, takže tam sa nemusíme vôbec baviť o tom, či tam trvalé následky boli alebo neboli, lebo sú a sú preukázateľné aj o desať rokov, aj keby by bola v truhle. Stále sú. Plus ešte sa nevie, aký bude vývoj, pretože jej tá ruka viacej fialovie, to je tiež vidieť. Je zostarnutejšia, proste brušská sú mäkšie, tam je nekrózia, úbytok tkaniva. Takže to sú dôkazy ohľadom ruky, ktoré nosí stále so sebou. Toto je skôr asi pokračovací čin, zločin, nielen čo sa týka tej lehoty, žalovaní jej spôsobili to zranenie, potom bolo liečenie, takže sa tá lehota naťahovala týmto spôsobom, ale dva dni predtým ako mala vypovedať na polícii (v máji v roku 2018) bola zranená s tým, že skončila v nemocnici vraj s otrasom mozgu. Tá udalosť bola za záhadných okolností, ktoré sú absurdné. Takže dva dni pred výsluchom, to je trestná vec, mala ísť svedčiť voči žalovaným. Ďalej v deň, keď sa potom neskôr dostavila na políciu, na ten výsluch tak bola obťažovaná osobou, ktorá mala v igelitke také zariadenie ako zbraň, nejaké náčinie, alebo motorová píla, niečo čierne. Chodil za ňou po námestí. Našťastie si ho viditeľne odfotila, následne zmizol a mohla sa tak dostaviť na výsluch. Takže to nejde len o jedno zranenie, nemohla vedieť ani po uplynutí roka, ani dvoch ani troch, aké následky budú. A následky sa stále prejavujú. Ak sa to berie podľa zákona, tak stále sa má brať do úvahy aj to, že nemohla vedieť hneď, aké následky, čo sa týka ruky budú. Takisto žiada aj svedka, sú dôkazy, ktoré by sa podľa nej mali doložiť, čo sa týkalo toho majetku, lebo to neboli zanedbateľné veci, ani haraburdy. Vykonala takú činnosť, že to tak mohlo vyzeráť, ako to vyzeralo v tom momente, ako ju zlikvidovali. Chodili tam pavúky, dávali jej tam všelijaké chrobáky, po tme tam nemohla v byte ani nič upratať, ani iným spôsobom robiť. A toto všetko, čo sa deje to sa volá legalizátori, aj SIS-ka má tých legalizátorov a mafia má svojich legalizátorov. Potrebovali sa dostať k peniazom, dostali sa. Inak by sa k tomu majetku nikdy nedostali, za 40.000,-eur určite nie. To je trestná činnosť, škoda vznikla, veci nie sú. Bola obmedzená počas liečenia, aj dodnes je pri šoférovaní, pri záťaži, nesmie spadnúť, lebo môžu byť ešte horšie následky, keby sa jej tá ruka znova zlomila, je vratká. To sa zaprieť nedá. Keď, tak sa toto bude musieť riešiť ešte raz pravdepodobne, pretože to rieši aj cez prokuratúru a bude sa riešiť aj tá dierka na tom plynovom zariadení, ako ich chceli otráviť, aby sa dostali k tomu majetku, ku ktorému by sa inak nedostali. Otráviť, znásilniť. V Bojniciach tiež tak zahynuli na ul.M. dvaja ľudia.

14. Žalovaný 1/ k žalobe na pojednávaní dňa 17.09.2021 uviedol, že žalobkyňa mala závažnú psychickú poruchu a trvá to dodnes. Všetky tieto konšpirácie a fabulácie sú vymyslené a on sa nemá k tomu čo vyjadrovať. Nemá čo k tomu dodať, to sú všetko len vymyslené bludy, čo plynú z jej zdravotného stavu. Nárok bol premlčaný, odkazuje na svoje doterajšie vyjadrenia k žalobe. Žaloba bola podaná 25.09.2020, čiže po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Navrhuje súdu, aby žalobu zamietol. Tá fotodokumentácia, ktorú predložili z nej je zrejme, že vstupné v sume 100 000,- eur, je to národná galéria a normálny človek nežije v takýchto podmienkach. Žalobkyňa ich byt neustále devastovala, žila medzi odpadkami, moč odkladala, bol tam odporný pach, boli tam odpadky a za tie chce náhradu škody. Ona spôsobila škodu ich, že vlastne tri roky neoprávnene tam obývala a bolo tam poškodené kúrenie, boli tam napríklad plesnivé steny, čiže na kúrení im bola veľká škoda spôsobená, žalobkyňa spala v tých odpadkoch. Obávali sa hlavne, aby nevznikol požiar, lebo ona si varievala, alebo si kúrila na plynovom ohrievači, lebo nebolo v tom byte ani kúrenie ani voda. Takže bolo nutné pristúpiť k vyprataniu, ktoré prebehlo v súlade so zákonom a za prítomnosti polície. Je pravdou, že pomohol pri vypratávaní nejakých vecí, ale boli tam hlavne odpadky, vypratávali to hlavne „sťahováci“. Veci boli následne odvezená na tú adresu a žalobkyňa bola vyzvaná aby si odniesla, čo potrebuje, neurobila tak. Mala aj možnosť veci si vyzdvihnúť. Čiže všetky tie dôkazy, ktoré tam mala, tak mala možnosť si ich zobrať. Bola tam polícia, mala priestor si ich zobrať. On nemá spoločné s G., ani s X., ani s U.. Záverom uviedol, že keby žalobkyňa rešpektovala rozhodnutie súdu a vypratala by ten byt tak ako mala, nemuseli by tu dnes byť, dohodli by sa, ponúkli sme jej byt, nech sa presťahuje, ale ona po ich príchode volala políciu a odvtedy sa rieši problém a súdy. Dnes mala priniesť nejaké dôkazy, kde vyčíslila tú škodu tých 5 miliónov, ale nič neukázala, prečo by jej mal spolu s manželkou platiť nejakú škodu. Žiadal, aby bola žaloba zamietnutá.

15. Žalovaný 2/ k žalobe na pojednávaní dňa 17.09.2021 uviedol, že je pravdou, že žalobkyňa bola v byte tri roky bez vody a elektriky a plynu, pretože si neplatila žiadne náklady spojené s prevádzkou bytu. Bolo to tak tri roky dozadu, odkedy prebehla dražba, ešte aj pred dražbou. Neplatila, mala tam nedoplatky a keď sa stala majiteľom bytu ona, boli tam nedoplatky, takže ona to musela dať vypnúť, lebo by tie nedoplatky narastali. K ústnemu prednesu žalobkyne na pojednávaní uviedla, že sú to úplne vymyslené veci, pridržala sa svojho písomného vyjadrenia a žiada celú žalobu zamietnuť. K vyprataniu bytu bol žalobkyňa zaviazaná rozsudkom Okresného súdu Prievidza, ktorý nerešpektovala a preto sa vypratanie bytu uskutočnilo za asistencie polície. Byt bol úplne zdevastovaný, o čom svedčí aj fotodokumentácia. Vzniesla námietku premlčania, pretože vypratanie bytu sa uskutočnilo 23.09.2017 a žaloba bola podaná 25.09.2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody. Záverom dodala, že žalobkyňa má nedoplatok na zdravotnej poisťovni, tak by sa u nej dalo polemizovať o kvalite zdravotnej starostlivosti.

16. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

17. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

18. Podľa § 438 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

19. Podľa § 442 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

20. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

21. Predpokladmi zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka sú: a) porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), b) vznik škody ako majetkovej ujmy (škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného objektívne vyjadriteľná peniazmi), c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou (príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda v zmysle všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu, pričom sa musí preukázať, že škoda by nebola vznikla bez tejto príčiny a musí ísť o príčinu

priamu, pričom nestačí iba pravdepodobnosť príčinnosti, či okolností nasvedčujúcich jej existencii, príčinná súvislosť musí byť vždy preukázaná, s určitosťou ustálená a zistená) a d) zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil. Protiprávnosť úkonu spočíva v porušení právnej povinnosti, teda vznik rozporu medzi tým, ako osoba skutočne konala a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou skutočnosťou. Toto protiprávne konanie musí byť poškodeným preukázané, takisto ako vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou, a jej rozsahom ako následkom týchto príčin.

22. Vecná legitímácia v spore:

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu návrhu meritórnym rozhodnutím (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 53/2001 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 49/2001, resp. rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 Cdo 99/2012, 2 Cdo 283/2013, 3 Cdo 201/2007). Vecná legitímácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k účastníkom konania vyjadruje stav, vyplývajúci z hmotného a niekedy aj procesného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo k neúspechu v konaní. Vyjadruje postavenie účastníka v hmotnoprávnom vzťahu. V aktívnej vecnej legitímácii ide o nositeľa oprávnení, v pasívnej vecnej legitímácii ide o nositeľa povinností. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. V konaní sa musí dokázať, že žalovaná osoba je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Vecná legitímácia musí existovať v čase vyhlásenia rozsudku. Otázkou, kto je aktívne a pasívne vecne legitimovaný musí súd riešiť vždy medzi prvými. Ak návrh podá osoba, ktorá tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, ale nie je jej nositeľom, ide o nedostatok aktívnej legitímácie. Ak je návrh podaný proti osobe, ktorá nemôže byť povinnou z právneho pomeru, ktorý je predmetom konania, ide o nedostatok pasívnej legitímácie.

Súd v prvom rade skúmal, či žalovaný 1/ a žalovaný 2/ porušili právnú povinnosť teda skúmal existenciu protiprávneho úkonu, či došlo k vzniku škody ako majetkovej ujmy, či v danom prípade existuje príčinná súvislosť medzi takýmto protiprávnym úkonom žalovaného 1/ a žalovaného 2/ ako škodcov a vzniknutou škodou a či tu existuje zavinenie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ ako osôb, ktoré škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobili. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalovaný 2/ nie je pasívne vecne legitimovaným v spore vo vzťahu k uplatnenému nároku o náhradu škody na majetku ani vo vzťahu k nároku na náhradu škody na zdraví, pretože u neho (nej) absentuje splnenie vyššie uvedených zákonných predpokladov podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa síce v spore tvrdí, že dňa 23.07.2017 ju obaja žalovaní 1/ a 2/ brutálne prepadli v jej vlastnom byte, že ju obaja fyzicky napadli, že jej obaja zlomili ruku a brutálne zdemolovali obydlie. Tvrdí, že následne násilne, bez jej súhlasu, všetky jej veci odviezli na jej neznáme miesto, že žalovaný 1/ bol následne odsúdený súdom za ťažké ublíženie na zdraví. Žalobkyňa tiež tvrdí, že žalovaní 1/ a 2/ jej svojim konaním spôsobili ublíženie na zdraví s trvalými následkami. Zároveň tým sťažili jej spoločenské uplatnenie, a vychádzajúc z presného obsahu jej písomného návrhu ušlému príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie vyhliadky na zárobok, z ktorého vyplývajúce dôchodkové zabezpečenie, ohrozili ju priamo na existencii a živote, spôsobili jej bolesť a utrpenie, niekoľko mesiacov práceneschopnosti, rehabilitácie a výpadok zo života a pracovného procesu. Spôsobili jej ujmy, škody a následky majetkové a nemajetkové, finančné a nefinančné a vykonali na nej násilné trestné činy. Žalovaní 1/ a 2/ skutkové tvrdenia žalobkyne v celom rozsahu popreli. Ku svojim tvrdeniam žalobkyňa predložila resp. navrhla a označila dôkazy: trestný rozkaz, lekárske záznamy, fotografie, záznam z polície, výsluch svedka S. T., ktorý bol účastníkom napadnutia žalobkyne a jej príbytku a ďalších bližšie neoznačených svedkov, spis 1T/5/2019. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu súdneho spisu sp. zn. 18C/25/2020 aj sp. zn. 1T/5/2019 a zistil, že Okresný súd Prievidza trestným rozkazom č.k. 1T/5/2019-321 zo dňa 29.01.2019, právoplatným dňa 27.02.2019 uznal H. R. za vinného, keď z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2015 Z.z. v znení zák.č. 1/2014 Z.z., za čom bol odsúdený podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, §56 ods. 1 a 2 Trestného zákona, k peňažnému trestu vo výške 450,- eur. Pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu mu bol stanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená Z.. S. H. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Vo vzťahu k žalovanému 2/ nebolo trestné konanie začaté.

Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí, pričom v konaní žalobca musí preukázať, že žalovaná osoba je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Žalobkyňa pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 2/ v spore síce tvrdila, ale žiadnym relevantných dôkazom nepreukázala, jej absenciu a tým aj absenciu procesnej podmienky k prejednávaniu veci, čo do merita sporu namietli aj žalovaní vo svojom vyjadrení. Protiprávnosť úkonu totiž podľa názoru súdu spočíva v porušení právnej povinnosti, teda musí byť preukázaný vznik rozporu medzi tým, ako osoba skutočne konala a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou skutočnosťou. Toto protiprávne konanie musí byť poškodeným v danom prípade žalobkyňou v spore nielen tvrdené, ale aj preukázané, takisto ako vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou, a jej rozsahom ako následkom týchto príčin. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov a pri neexistencii čo len jedného zo štyroch predpokladov vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka, zodpovednosť za škodu nie je daná.

Žalobkyňa vyššie uvedené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu nepreukázala, ani v tomto smere nenavrholo žiadne relevantné dokazovanie. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom celého trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/5/2019, vykonal v tomto smere dokazovanie, pričom návrhy žalobkyňa na ďalšie dokazovanie výsluchom svedka S. T. nevykonal, keď mal za to, že jeho výsluch bol realizovaný v priebehu trestného konania, z obsahom zápisnice o výsluchu tohto svedka sa súd podrobne oboznámil a dospel k tomu záveru, že žiadne iné pre spor relevantné skutočnosti by výsluchom navrhovaného svedka neboli zistené. Výsluch svedka by tiež nemohol ani podporne privodiť preukázanie pasívnej vecnej legitímácie žalovaných, pretože by napriek výpovedi tohto svedka nebolo v spore v dostatočnej miere a relevantne preukázané protiprávne konanie žalovaného 2/ vo vzťahu k majetku žalobkyne a ublíženia na zdraví a žalovaného 1/ vo vzťahu k majetku žalobkyne. S poukazom na všetko uvedené súd žalobu v celom rozsahu čo do nároku o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví v celkovej sume 10.000 000,- eur voči žalovanému 2/ z dôvodu nedostatku jej pasívnej vecnej legitímácie v spore zamietol.

Rovnako súd postupoval v otázke posúdenia pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ v spore jednak k nároku o náhrade škody na majetku v sume 5.000 000,- eur a k nároku o náhrade škody na zdraví v sume 5.000 000,- eur. Žalobkyňa v spore tvrdí, že vo svojom príbytku mala všetky predmety, ktoré za života nadobudla a to doklady osobného charakteru, úradné dokumenty, dokumenty k živnosti, dôkazy o ich trestnej činnosti a k trestnej činnosti organizovanej zločineckej skupiny, ktorej sú žalovaní členmi, rodný list, pas, doklady o vzdelaní, k živnosti, projekty, predmety, ktoré slúžili na uspokojovanie jej základných životných potrieb, oblečenie, potraviny, vybavenie domácnosti, riady, nábytok, predmety jej dcéry Anny, predmety, ktoré mala ako súčasť živnosti, určené na podnikanie, obživu, sebarealizáciu, výskum, materiál k živnosti, tovar k živnosti, jej diela určené na predaj a ďalšie. Toto všetko malo byť v objeme 2 automobilov vo veľkosti stredne veľkej dodávky. Ide o sporné tvrdenia, ku ktorým žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že čo do nároku o náhradu škody na majetku nemá ani žalovaný 1/ pasívnu vecnú legitímáciu, keď žalobkyňa nepreukázala v spore čo do uplatnenej náhrady škody na majetku čím, a či vôbec žalovaný 1/ porušil právnú povinnosť, teda že sa vo vzťahu k jej majetku (nie osobe žalobkyne) dopustil protiprávneho úkonu, že týmto jeho konaní skutočne došlo k vzniku škody ako majetkovej ujmy v ňou tvrdenej výške 5.000 000,- eur, ničím nepreukázala, že v danom prípade tu existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného 1/ ako škodcu a vzniknutou škodou a že tu existuje zavinenie žalovaného 1/ ako osoby, ktorá škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobila. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/5/2019 je súd toho názoru, že pasívna vecná legitímácia žalovaného 1/ je daná len vo vzťahu k nároku na náhradu škody na zdraví titulom vydaného trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/5/2019-321 zo dňa 29.01.2019, právoplatného dňa 27.02.2019, ktorým súd uznal Jozefa Petrisku za vinného, keď z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2015 Z.z. a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola žalobkyňa ako poškodená s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky vyplýva, že ak sa zamietla žaloba pre nedostatok vecnej legitímácie, je potom vylúčené, aby sa súd súčasne zaoberal žalobou vo veci samej. Z uvedeného dôvodu sa súd, čo do nároku o náhradu škody na majetku, nezaoberal ani vznesenou námietkou premlčania. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva účastníkom konania; také poučenie by ale presiahlo poučovaciu povinnosť súdu a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 197/2010). Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný 1/ nie je pasívne legitimovaný

v spore o nároku na náhradu škody na majetku a žalovaný 2/ nie ja pasívne legitimovaný v spore o nároku na náhradu škody na majetku ani o nároku na náhradu škody na zdraví, preto sa s poukazom na tento nedostatok nezaoberal meritom veci, nevykonával s poukazom na zásahu hospodárnosti civilného sporového konania ďalšie navrhnuté dokazovanie, pretože žiadny z navrhnutých dôkazov by nebol spôsobilý preukázať pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného 1/ v náhrade škody na majetku a žalovaného 2/ v ani jednom z uplatnených nárokov. Z uvedených dôvodov súd ďalšie dokazovanie zamietol a žalobný návrh z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie voči žalovanému 2/ zamietol v celom rozsahu a voči žalovanému 1/ tento žalobný návrh zamietol pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitimácie k nároku na náhradu škody na majetku. Pričom ako už súd uviedol vyššie v ďalšej časti sa potom zaoberal dôvodnosťou žalobného nároku o náhradu škody na zdraví uplatnenému žalobou voči žalovanému 1/.

23. K nároku na náhradu škody na zdraví, uplatnená v spore žalobkyňou ako „škoda na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom“ uplatnenom žalobkyňou v spore v celkovej sume 5.000 000,- eur súd udáva nasledovné:

V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť, pričom následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, ten dôkazné bremeno neunesol, čoho následkom je potom rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech.

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

Podľa Čl. 8 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

V sporovom civilnom konaní pritom súd však vykonáva len tie dôkazy, ktoré strany sporu navrhli a ktoré sú relevantné resp. ich vykonanie má význam čo do preukázania skutočností zásadných pre rozhodnutie vo veci samej, ak sú tieto v konaní sporné. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov súd vykoná rozhoduje súd (§ 185 ods. 1 CSP).

24. Súd opakovane zdôrazňuje, že predpokladmi zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka sú: a) porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), b) vznik škody ako majetkovej ujmy, c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a d) zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil, pričom pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov a pri neexistencii čo len jedného zo štyroch predpokladov vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka, zodpovednosť za škodu nie je daná. Žalobkyňa v spore uplatnila voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu škody na zdraví v celkovej výške 5.000 000,- eur. Túto škodu čo do dôvodu aj výšky obaja žalovaní v celom rozsahu popreli. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Z ustanovenia § 132 CSP vyplýva jednak povinnosť tvrdenia, a to tvrdenia tých rozhodujúcich skutočností, ktoré sú rozhodujúcimi podľa presvedčenia žalobcu - pričom uvedenie týchto skutočností je splnením povinnosti tvrdenia - tak aj povinnosť dôkazná, t. j. povinnosť (už v žalobe) označiť dôkazy, ktorými

tieto tvrdenia preukazuje, pričom splnenie dôkaznej povinnosti je predpokladom na to, aby účastník (strana) mohol uvažovať o unesení dôkazného bremena. Uvedená povinnosť dôkazná (ktorá je obsahom ustanovenia § 132 ods. 1 CSP) je doplnená právnou normou upravujúcou časový moment splnenia tejto povinnosti, kedy v zmysle ustanovenia § 132 ods. 3 CSP je žalobca povinný k žalobe v čase jej podania pripojiť dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Civilné súdne konanie je konaním návrhovým, sporovým a kontradiktórnym, predpokladom úspechu v takomto konaní je skutočnosť, že si žalobca splní povinnosť tvrdenia, povinnosť dôkaznú a zároveň označenými dôkazmi resp. ich vykonaním dôjde k uneseniu dôkazného bremena ohľadom (jeho) skutkovo a právne významných tvrdení vo vzťahu ku konaniu. Je pritom výlučne na žalobcoví, aby uniesol ako bremeno tvrdenia, tak i dôkazné bremeno vo vzťahu k predmetu konania. Preto ak si žalobkyňa v spore uplatnila peňažný nárok na náhradu škody na zdraví vo výške 5.000 000,- eur, výšku takto spôsobenej a spornej škody v spore ničím nepreukázala, jej tvrdenia čo do spôsobenej škody na zdraví majú len všeobecnú povahu, odvíjajú sa od udalosti zo dňa 23.09.2017, ku ktorej žalobkyňa tvrdí, že v tento deň ju žalovaní fyzicky napadli, zlomili jej ruku a žalovaný 1/ bol následne odsúdený za tento čin v trestnom konaní. Žalovaní 1/ a 2/ tvrdenia žalobkyne popreli, označili ich za klamstvo, taktiež popreli žalobkyňou uplatnenú výšku ňou žiadanej náhrady. Preto bolo povinnosťou žalobkyne, na základe kvalifikovaného popretia skutkových tvrdení žalobkyne protistranou uniesť dôkazné bremeno svojich tvrdení, pričom ani jeden zo žalobkyňou označených a navrhnutých dôkazov nesmeroval k preukázaniu tvrdenia o výške spôsobenej škody v ňou žiadanom vyčíslení 5.000 000,- eur ako škody, ktorá mala byť žalobkyňi spôsobená na zdraví, ako bolestné, trvalé následky, sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, resp. ako nemajetková ujma, pričom tieto nároky v konkrétnych sumách žalobkyňa nijako numerologicky konkrétne tvrdenou sumou z celkového objemu peňažného nároku 5.000 000,- eur vo vzťahu k takto uplatnenej náhrade bližšie ničím nešpecifikovala ani nepreukázala. K tomu súd podporne odkazuje na uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo 2596/2018 zo dňa 30.05.2019, v ktorom súd uvádza, že žaloba, v ktorej žalobca uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej ublížením na zdraví je neurčitá, ak uvádza iba jedinú sumárnu čiastku požadovanej náhrady a nerozdeľuje ju na jednotlivé dielčie nároky (náhrada za bolesť, za sťaženie spoločenského uplatnenia, a za ďalšie nemajetkové ujmy). S poukazom na uvedené preto aj v tejto časti bola žaloba voči žalovanému 1/ titulom náhrady škody na zdraví pre neunesenie dôkazného bremena súdom zamietnutá.

25. Záverom súd dodáva, že súčasťou žalobného nároku bola o.i. náhrada z titulu bolestného aj sťaženia spoločenského uplatnenia. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia Bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Podľa § 3 ods. 1 až 4 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Podľa § 6 ods. 1 veta práva, ods. 2 a 3 cit. zákona (1) Poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5; (2) Dohoda o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia musí mať písomnú formu. (3) Poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.

S odkazom na ods. 3 cit. § 6 zák.č. 437/2004 Z.z. má súd za to, že nárok uplatnený titulom sťaženia spoločenského uplatnenia nespĺňal v danom prípade ani zákonný predpoklad jeho uplatnenia na súde, keď žalobkyňa nielenže nepreukázala, ale ani netvrdila, že by sa pokúsila uzavrieť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle vyššie cit. § 6 ods. 1 zák. 437/2004 Z.z.. Zároveň k týmto nárokom súd udáva, že v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nepostačuje samotná škodová udalosť, ale vedomosť je závislá od odborného lekárskeho posúdenia. K nároku titulom bolestného súd (a to napriek jeho zamietnutiu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena keď nebol do sporu predložený žiadny relevantný lekársky posudok, z ktorého by u náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplynulo bodové ohodnotenie ani takýto dôkaz

nebol navrhnutý, resp. bol žalobkyňou navrhnutý a následne odvolaný) dodáva, že nárok na náhradu škody titulom bolestného bolo možné prvýkrát uplatniť na súde momentom, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Z trestného spisu však vyplynulo, že doba liečenia vrátane rehabilitácie u žalobkyne trvala 56 dní (8 týždňov od zranenia), čo je do 19.11.2017, pričom najneskôr túto vedomosť žalobkyňa nadobudla momentom vznesenia obvinenia voči žalovanému 1/, čo bolo dňa 15.02.2018. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. K premlčaniu tohto práva došlo teda najneskôr 15.02.2020, a keďže žaloba bola podaná na súde dňa 25.09.2020 nárok na bolestné je premlčaný. Súd nezistil splnenie podmienok podľa § 112 Občianskeho zákonníka a mal za to, že žalobkyňa ako poškodená si nárok na náhradu škodu v adhéznom konaní neuplatnila riadne v konkrétnej výške a preto v tomto prípade nejde o spočívanie premlčacej doby. Žalobkyňa na pojednávaní dňa na výzvu súdu k návrhom na ďalšie dokazovanie navrhla doplniť dokazovanie v tom smere, v akom stave je v súčasnosti jej ruka a to s odôvodnením, že k tým trvalým následkom sa p. Babiak v trestnom konaní nevyjadroval a ona nemá tieto zdravotné obmedzenia preukázané znaleckým posudkom, avšak tú ruku má na pojednávaní ako dôkaz a sú na nej viditeľné poškodenia. Na otázku súdu prečo si nedala vypracovať lekársky resp. znalecký posudok pred podaním žaloby na súd resp. prečo takýto dôkaz v žalobe aspoň neoznačila uviedla, že si myslela že tá suma 5.000 000, - eur pokryje všetko a nebude potrebné sa zaoberať takýmto detailom, tiež si myslela, že v takomto konaní je samozrejmé, že sa dáva vypracovať znalecký posudok, k čomu ju súd poučil o koncentračnej zásade civilného sporového konania. Je však potrebné uviesť, že žalobkyňa sa tiež vyjadrila v tom zmysle, že posudok podľa nej ani nie je potrebné zadávať, pretože tá ruka je viditeľná a sú k dispozícii aj röntgenové snímky. S poukazom na sudcovskú koncentráciu konaniu, ako aj už vyššie uvedené zdôvodnenie pre nepriznanie nárokov na premlčané bolestné, na nedodržanie zákonného postupu pre uplatnenie nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, na neurčitosť nároku trvalých následkov ako aj ďalších neurčitých nárokov súd takto navrhnutý dôkaz (na ktorom napokon žalobkyňa ani nezotrvala) nevykonala a vyhlásil dokazovanie za skončené. Súd z vyššie uvedených dôvodov zamietol aj nárok voči žalovanému 1/ titulom náhrady škody na zdraví resp. vychádzajúc z petitu žalobného návrhu titulom „škody na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom“ v celkovej sume 5.000 000,- eur.

26. Na základe uvedeného, súd rozhodol tak, že žalobu o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví v celkovej sume 10.000 000,- eur (2 x po 5.000 000,- eur) zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP, v zmysle ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ustanovenie § 257 CSP má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, pričom samotné dôvody hodné osobitného zreteľa a ani výnimočné okolnosti CSP bližšie nešpecifikuje. Súd pri použití tohto ustanovenia musí vnímať okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu ich práva na súde a ich postoj v konaní. Zásada úspechu vo veci je typická pre sporové konanie a uplatňuje sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli (§ 255 CSP). Žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní úspešní, aj si uplatnili nárok na náhradu trov konania, súd však videl dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie tohto nároku na náhradu trov konania žalovaným ako úspešnej strane sporu v tom, že nebolo sporným, že neúspešná strana sporu t.j. žalobkyňa má nízky príjem, čo tvrdila už v písomne podanej žalobe, a toto jej tvrdenie žalovaní tiež potvrdili, keď sa písomne vyjadrili, že žalobkyňa je vlastne bezdomovkyňa, má dlh na zdravotnej poisťovni a zrejme aj psychické problémy, pre ktoré bola podľa tvrdenia žalovaných opakovane hospitalizovaná aj na psychiatrickom oddelení NsP Bojnice. Súd otázku náhrady trov konania starostlivo posúdil a prihliadol na všetky okolnosti konkrétnej veci, vrátane posúdenia pomerov účastníkov. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, sa právo dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami. Vychádzajúc z týchto okolností prípadu súd náhradu trov konania žalovaným 1/ a 2/ hoc úspešnej strane sporu, ktorá si v spore nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi aj riadne uplatnila, z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal.

28. Žalobkyňa bola podľa § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. od poplatkovej povinnosti oslobodená. Potom podľa § 2 ods. 1 veta prvá cit. zákona ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe

alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Keďže súd žalobe nevyhovel, žalovaným 1/ a 2/ neuložil vo výroku III. povinnosť zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby.

29. Rozsudok bol vyhotovený so súhlasom udeleným v zmysle § 223 ods. 3 CSP (SPR 1056/2021) v predĺženej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.